

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er godt nok en presset statsminister, der først stiller sig op og kalder alle de mange, der har protesteret mod nedskæringerne, for socialistiske ballademagere, og som derefter tillader sig at sige, at når folk går ud og undrer sig over, at der bliver råd til flere og flere fladskærme og samtalekøkkener, skulle det være, fordi de ikke under sig selv og deres naboer at få fladskærme og samtalekøkkener.

Det, de protesterer imod, er jo, at regeringen ikke under de ældre at få samtaler; ikke under dem, at der kommer et menneske hver dag med mad, men i stedet skal der kun komme en en gang om ugen med syv pakker frossen mad; ikke under de ældre, at der kommer en hver uge, de kan samtale med, mens der bliver gjort rent, men kun hver anden uge; ikke under børnene, at der er voksne, de kan samtale med i børnehaverne – der skal være så mange børn, at pædagoger og pædagogmedhjælpere ikke har ordentlig tid til at samtale med dem. Det er jo det, som så mange mennesker har protesteret imod.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, regeringen har gjort, er faktisk at afsætte flere penge til de formål. Der er akkurat, som vi lovede før valget, afsat ekstra 500 mio. kr. om året til ældreomsorg oven i de ekstra 500 mio. kr. om året, som blev afsat i sidste valgperiode. Hvordan de penge så bliver brugt ude i kommunerne, er jo netop en del af det kommunale selvstyre, som vi også har diskuteret meget i dag. Det kan jo ikke nytte noget, at man siger, at vi har kommunalt selvstyre, men at alting er regeringens ansvar. Det, der er vores ansvar, er at bevilge nogle penge. Det har vi gjort, akkurat som vi har lovet det.

Det samme gælder på børneområdet, hvor vi over valgperioden lovede 2 mia. kr. til forbedring af kvaliteten. Vi er i fuld gang med at udmønte det løfte.

På sygehusområdet lovede vi på samme måde et løft på 500 mio. kr. om året, og der har vi faktisk løftet bevillingerne endnu mere med den virkning i øvrigt, at der bliver opereret langt flere mennesker, end der gjorde tidligere, og at ventetiderne er kraftigt reduceret. Så fru Line Barfod har på ingen som helst måde ret i, at kvaliteten skulle være sænket.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt se, det ville være enormt nemt at være statsminister, hvis man kunne sige, at der, hvor der er sket et løft, er det regeringens skyld, og alle de steder, hvor der er skåret ned, er det kommunernes skyld. Det er da enormt nemt. Problemet er bare, at det ikke hænger sammen hverken for de mange borgmestre og kommunalpolitikere, der skal sidde og administrere regeringens og Dansk Folkepartis politik, eller de mange borgere, der protesterer, fordi de oplever nedskæringer i modstrid med det, som regeringen og Dansk Folkeparti har lovet, nemlig at der ville blive forbedringer.

Kl. 22.20

Statsministeren mangler at svare på, om ikke det er korrekt, når borgerne oplever, at der er et kæmpe misforhold mellem det, at de har råd til samtalekøkkener og fladskærme i det private forbrug, samtidig med at regeringen og Dansk Folkeparti ikke vil unde børnene at have samtaler med voksne, vil unde de ældre at have lige så mange samtaler med hjemmehjælpere, som de har i dag, men at man tværtimod i masser af kommuner er tvunget til at skære ned, at man f.eks. i Ballerup diskuterer at fyre 250 ansatte i den kommunale sektor, fordi man er blevet tvunget til at skære ned på grund af de reformer, som regeringen og Dansk Folkeparti har gennemført.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det bliver jo ikke rigtigere af, at fru Line Barfod gentager nøjagtig de samme påstande. Kendsgerningen er altså, at næste år er der flere penge til offentligt forbrug, end der nogen sinde før har været i danmarkshistorien.

Vi afviser jo ikke, at der inden for de enkelte kommuner bliver foretaget en harmonisering af serviceniveauet, for når en række kommuner skal lægges sammen, betyder det altså, at man skal finde et fælles niveau, og de, der har ligget højt, skal så yde et bidrag til dem, der har ligget lavt. Det er solidaritet, men jeg ved godt, at ordet solidaritet for venstrefløjen mere er noget, man har i munden, og ikke noget, man mener i praksis, når det kommer til stykket. Det, vi gør her, er jo udtryk for solidaritet, ved at de, der har mange penge og højt serviceniveau, yder et bidrag til, at de, der hidtil har måttet leve med et lavere serviceniveau, nu vil få det bedre.